

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2010/2307(INI)

21.3.2011

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie „Mobilna młodzież” – ramy dla ulepszania europejskiego systemu kształcenia ogólnego i zawodowego
(2010/2307(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Jutta Steinruck

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że celem wszystkich inicjatyw musi być ukierunkowanie wszystkich młodych ludzi, tak aby z powodzeniem integrowali się ze społeczeństwem, i stałe przygotowywanie ich na Europę przyszłości, co oznacza także danie im możliwości angażowania się w działalność społeczną i pomagania w kształtowaniu społeczeństwa oraz umożliwienie wszystkim młodym ludziom korzystanie z nauki szkolnej, szkolnictwa wyższego i edukacji pozaformalnej, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz doksztalcania ukierunkowanego na wymogi nowoczesnego, konkurencyjnego, integracyjnego i zrównoważonego modelu społeczeństwa, tak aby ułatwić im dostęp do rynku pracy; jednocześnie nie można dopuścić, by rynek pracy tracił młodych ludzi, którzy z różnych powodów mają problemy z nauką w szkole, należy natomiast zapewnić takim młodym ludziom konkretne wsparcie; zauważa, że dostęp do edukacji nie może zależeć od statusu społecznego lub sytuacji finansowej rodziców młodego człowieka; podkreśla znaczenie mobilności horyzontalnej na wszystkich poziomach kształcenia, zarówno na etapie edukacji szkolnej, jak i kształcenia zawodowego;
2. uznaje rolę organów lokalnych i regionalnych w obszarze kształcenia i mobilności; jest zdania, że ich uprawnienia i doświadczenie powinno się postrzegać jako uzupełnienie działań UE; podkreśla, że aby osiągnąć swe cele, UE powinna wypracowywać podejście partnerskie, w szczególności z organami szczebla lokalnego i regionalnego;
3. podkreśla, że sytuacja zatrudnienia młodych ludzi zależy od ogólnej polityki gospodarczej; nalega, by państwa członkowskie zwróciły się w kierunku inwestowania i tworzenia miejsc pracy; podkreśla, że środki oszczędnościowe, które polegają np. na cięciach w systemie oświaty i w tworzeniu miejsc pracy, nie pomogą młodym ludziom, mogą zaś przynieść szkodę społeczeństwu i gospodarce w perspektywie długoterminowej;
4. podkreśla potrzebę ograniczenia odsetka przedwczesnego kończenia nauki szkolnej, ze szczególnym uwzględnieniem najmniej uprzywilejowanych obszarów;
5. zwraca uwagę, że w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego bezrobocie wśród młodych ludzi, które według Międzynarodowej Organizacji Pracy nie wynika z wysokości dochodów i zapłaconych kosztów pracy, praw do partycypacji pracowników czy standardów ochrony socjalnej, jest poważnym wyzwaniem w całej UE, którego jak dotąd nie podjęła w wystarczającej mierze UE ani państwa członkowskie; podkreśla, że bezrobocie w młodym wieku naraża osobę na poważne ryzyko ubóstwa w perspektywie długoterminowej; podkreśla potrzebę wysokiej jakości miejsc pracy, tak aby zapobiegać sytuacji, w której młodzi ludzie będą się zaliczać do kategorii „pracujących ubogich”; podkreśla, że umowy o pracę i staż powinny przewidywać prawa socjalne dla wszystkich, począwszy od pierwszego dnia umowy; odrzuca wszelkie propozycje odejścia od tej zasady; zaznacza, że niedopuszczalne jest stosowanie skróconych okresów wypowiedzenia, a postanowienia układów zbiorowych i przepisów ustawowych muszą mieć zastosowanie jak do zwykłych pracowników, zaś prawa w zakresie partycypacji

i wolności zrzeszania się powinny obowiązywać bez ograniczeń od pierwszego dnia pracy; zwraca się o ramy unijne określające prawa i zabezpieczenia dla niestandardowych i niestabilnych form zatrudnienia przy poszanowaniu zasady pomocniczości; podkreśla, że należy chronić młodych ludzi przed dyskryminacją w miejscu pracy, zwłaszcza z uwagi na wiek i doświadczenie zawodowe, poprzez skuteczne wdrożenie dyrektywy 2000/78/WE; wzywa wszystkie państwa członkowskie do ustanowienia krajowej strategii na rzecz rozwiązania problemu bezrobocia wśród młodzieży;

6. podkreśla, że młodzi ludzie dążą w głównej mierze do uzyskania niezależności, dostępu do opieki zdrowotnej i przyzwoitych warunków mieszkaniowych za rozsądną cenę przy możliwości szkolenia się, pracy i osobistego rozwoju; wzywa zatem państwa członkowskie, aby eliminowały dyskryminację ze względu na wiek w zakresie dostępu do systemów opieki społecznej;
7. ponownie podkreśla znaczenie konkretnych i możliwych do zweryfikowania celów powiązanych z odpowiednimi środkami finansowymi przy wdrażaniu strategii Europa 2020 i zintegrowanych wytycznych na rzecz ograniczenia bezrobocia młodych ludzi; zaznacza w związku z tym, że w ramach krajowych programów reform państwa członkowskie powinny zobowiązać się do podniesienia stopy zatrudnienia młodych ludzi w wieku 15-25 lat o 10% do 2014 r. oraz stopy zatrudnienia młodych ludzi (nieuczących się) o 75% do 2020 r.; zauważa, że ponieważ do 2020 r. około 35% wszystkich miejsc pracy będzie wymagało wysokich kwalifikacji oraz zdolności adaptacji i innowacyjności, należy zdecydowanie dążyć do zwiększenia do co najmniej 40% odsetka osób w wieku 30-34 lat, które ukończyły szkołę wyższą lub jej odpowiednik; uznaje, że wdrożenie zintegrowanych wytycznych należy do odpowiedzialności państw członkowskich, Komisja zaś powinna wspierać i kontrolować działania na szczeblu krajowym w drodze otwartej metody koordynacji; uważa, że należy monitorować grupy docelowe i wskaźniki zaproponowane przez Komisję w ramach inicjatywy, zaś postępy we wdrażaniu należy oceniać na podstawie jednoznacznych wskaźników;
8. jest zdania, że mobilność w celu nabywania nowych umiejętności jest znaczącym narzędziem poprawy umiejętności i kwalifikacji, rozwoju osobistego i aktywnej postawy obywatelskiej młodych ludzi; uważa, że należy zatem wspierać dobrowolną mobilność wszystkich młodych ludzi w ramach nauki szkolnej oraz kształcenia zawodowego, doksztalcania i szkolnictwa wyższego, niezależnie od ich statusu finansowego, społecznego i etnicznego, rodzaju nauki lub szkolenia, w którym uczestniczą, czy też niepełnosprawności lub problemów zdrowotnych, oraz że do mobilności tej należy zachęcać poprzez poradnictwo zawodowe i konsultacje dostępne w ciągu całego tego procesu; zaznacza, że mobilność nie musi prowadzić do obniżenia standardów społecznych w państwie przyjmującym; podkreśla znaczenie, jakie dla większej mobilności ma wzajemne uznawanie uzyskanych w UE świadectw szkolnych, kwalifikacji zawodowych i dyplomów uczelni wyższych oraz kwalifikacji zdobytych w ramach doksztalcania; wzywa do odpowiedniego wdrożenia ECVET, EQF i ECTS; jasno stwierdza, że uznanie musi nastąpić w ciągu 12 miesięcy od dnia uzyskania kwalifikacji; zauważa, że Parlament otrzymuje regularne informacje za sprawą wskaźników mobilności;
9. podkreśla, że należy podnosić atrakcyjność mobilności i udzielać jej szerokiego

i wystarczającego wsparcia, ze szczególnym uwzględnieniem osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; ponownie stwierdza, że stanowisko to winno znaleźć odzwierciedlenie w kolejnych perspektywach finansowych; z myślą o poprawie mobilności przy kształceniu się apeluje o zwiększenie części budżetu przeznaczanej na program Leonardo;

10. wzywa państwa członkowskie do propagowania mobilności w dziedzinie nauki i zatrudnienia poprzez: a) zwiększanie świadomości i upowszechnianie informacji wśród wszystkich zainteresowanych młodych osób, b) podkreślanie na wczesnych etapach edukacji wartości dodanej mobilności, c) zapewnienie, że państwa członkowskie będą wzajemnie uznawać wyniki nauczania uzyskane w ramach doświadczeń z mobilnością, d) ograniczanie obciążenia administracyjnego i pobudzanie współpracy między odpowiednimi organami państw członkowskich;
11. wzywa Komisję do ułatwienia mobilności w dziedzinie nauki i zatrudnienia poprzez: a) wzmocnienie programów edukacji i programów młodzieżowych UE, jak Erasmus, Leonardo, Młodzież w działaniu, b) utwierdzenie wdrożenia istniejących europejskich programów i narzędzi, jak np. europejski system transferu i akumulacji punktów (ECTS) i Europass, c) dalszy rozwój nowych narzędzi, które już przetestowała, jak portal „Mobilna młodzież”, karta „Mobilna młodzież”, europejski paszport umiejętności i projekt pilotażowy „Twoja pierwsza praca z EURES-em”;
12. podkreśla, że jednym z kluczowych elementów walki z bezrobociem młodzieży jest dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego do przyszłych wymogów rynku pracy w zakresie umiejętności, w związku z czym należy poprawić przygotowanie do przejścia od nauki w szkole, kształcenia i szkolenia zawodowego lub studiów wyższych do pracy zawodowej, które powinno następować bezpośrednio po zakończeniu nauki; jest zdania, że należy wzmocnić powiązania między szkołami, organizacjami młodzieżowymi, różnymi sektorami rynku pracy i pracodawcami, np. poprzez wykłady wygłaszane przez specjalistów w różnych dziedzinach w celu zapoznania studentów z ich przyszłą pracą; podkreśla zatem podstawowe znaczenie skutecznego wdrożenia inicjatywy dotyczącej europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży oraz uczynienia z niej instrumentu aktywnej integracji na rynku pracy; podkreśla, że państwa członkowskie nie złożyły dotychczas przekonującego zobowiązania do wdrożenia europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży, i wzywa je, aby szybko to uczyniły; podkreśla, że należy ustanowić ściśle powiązania między inicjatywami przewodnimi w dziedzinie zwalczania bezrobocia, jak „Mobilna młodzież” i „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”; uważa, że w rozwój zrównoważonej strategii na rzecz zmniejszenia bezrobocia wśród młodych powinni być zaangażowani partnerzy społeczni, przedstawiciele biznesu, władze lokalne i regionalne oraz organizacje młodzieżowe, przy czym konieczne jest ogólnounijne formalne uznawanie i poświadczanie umiejętności uznanych w formalnych i nieformalnych kwalifikacjach – zgodnie z unijnym systemem EQF – i uzyskanych w systemie nauczania formalnym, nieformalnym i pozaformalnym;
13. jest zdania, że państwa członkowskie powinny podjąć działania mające na celu dostarczenie możliwie największej ilości informacji, możliwości wyboru oraz szkoleń, aby pomóc młodym ludziom rozwijać swój potencjał, jest jednak przekonany, że najskuteczniej odbędzie się to za pośrednictwem osób prowadzących działania na

szczeblu lokalnym w każdym państwie członkowskim;

14. uważa, że należy dalej rozwijać wysokiej jakości usługi doradztwa w zakresie kierunku kariery zawodowej; podkreśla znaczenie angażowania partnerów społecznych w proces planowania, organizacji, świadczenia i finansowania tych usług, aby zapewnić ich dopasowanie do potrzeb rynku pracy i skuteczność;
15. podkreśla, że w kontekście odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw użyteczne byłoby podjęcie działań wspierających młodzię w wyborze trwałej ścieżki zawodowej z uwzględnieniem potrzeb zarówno krajowego, jak i europejskiego rynku pracy, oraz zauważa, że działaniom tym mogłyby towarzyszyć również odpowiednie okresy nauki zawodu;
16. uważa, że wybór zawodu jest ciągle w dużym stopniu podyktowany uwarunkowaniami płci, co pogłębia brak równouprawnienia; podkreśla, że ma to wpływ zarówno na bezrobocie, jak i ubóstwo wśród kobiet; podkreśla, że należy przewyciężyć dyskryminację ze względu na płeć; podkreśla, że należy podjąć działania, które dostarczą młodzię kompleksowy obraz ścieżek nauki i szkolenia oraz późniejszych możliwości zawodowych, np. z pomocą doradców ds. równości, i że już na wczesnym etapie dziewczęta należy zachęcać, pod kątem zawodu i rozwoju, do matematyki, informatyki, nauk przyrodniczych i technologii oraz obszarów o znaczeniu strategicznym, zaś chłopców do zawodów o profilu edukacyjnym, opiekuńczym i społecznym, oraz wspierać ich w tym zakresie; podkreśla, że ze względu na przyszły niedobór wykwalifikowanych pracowników należy w sposób ukierunkowany wspierać potencjał dziewcząt i kobiet, w szczególności za pomocą konkretnych programów wsparcia, które zachęcają do przygotowywania dziewcząt do zawodów naukowych i technicznych;
17. podkreśla, że młodzi ludzie muszą dokonywać wyboru spośród coraz szerszej oferty edukacyjnej; uważa, że powinni być oni na bieżąco informowani o sytuacji na rynku pracy, aby mogli skupić się na rozwijaniu faktycznie potrzebnych umiejętności, po to aby żaden absolwent, który ukończył szkołę lub naukę zawodu, nie pozostał bez pracy oraz aby przejście między nauką a podjęciem pracy odbyło się płynnie;
18. wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z partnerami społecznymi wspierały kształcenie zawodowe średniego szczebla, ponieważ między państwami członkowskimi występują znaczne różnice pod względem liczby uczestników i organizacji tego sektora; zaznacza, że może to znacznie przyczynić się do realizacji celów strategii Europa 2020 poprzez ograniczenie odsetka osób porzucających naukę oraz poziomów bezrobocia; podkreśla konieczność wspierania wymiany dobrych praktyk w ramach otwartej metody koordynacji;
19. podkreśla znaczenie tworzenia elastycznych form kształcenia, np. uniwersytetów otwartych, lub wspierania korzystania z internetu przy doksztalcaniu się, aby wszyscy młodzi ludzie mieli dostęp do edukacji na wysokim poziomie i wysokiej jakości oraz aby nie byli z niej wykluczani z powodu odległości lub godzin otwarcia; uważa, że w kontekście późnego wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy, a także wobec problemów z zapewnieniem trwałości systemów zabezpieczenia społecznego, szczególnego znaczenia nabiera tworzenie odpowiednich warunków godzenia studiów i pracy;

20. podkreśla, że skoordynowane aktywne środki UE wobec rynku pracy, takie jak finansowane ze środków publicznych programy na rzecz pracy dla młodych ludzi oraz tworzenie odpowiednio wynagradzanych, nowych, trwałych i dobrych miejsc pracy oraz nowych przedsiębiorstw, a także promowanie kultury przedsiębiorczości w szkołach, zachęty do nowych inicjatyw, pomoc techniczna dla nowo powstałych przedsiębiorstw („start-ups”), uproszczenie procedur administracyjnych celem przyspieszenia formalności, sieci usług na poziomie lokalnym w celu ułatwienia zarządzania oraz kontakty z uniwersytetami i ośrodkami badawczymi w celu promowania innowacji produktów i procesów to warunki niezbędne do pomyślnego zwalczania bezrobocia wśród młodzieży i wspierania wzrostu sprzyjającego integracji; podkreśla, że fundusze UE dostępne dla młodych ludzi z takich instrumentów, jak Europejski Fundusz Społeczny, programy w zakresie mobilności (Erasmus, Sokrates, Leonardo), a także program „Młodzież”, powinny być wykorzystywane w bardziej skuteczny, dostępny, przejrzysty i skoordynowany sposób, ponieważ różnorodność finansowania utrudnia organizacjom młodzieżowym dostęp do finansowania odpowiadającego ich potrzebom; podkreśla potrzebę łatwo dostępnego finansowania dla ludzi młodych, którym mogą gospodarować w stosownych przypadkach ochotnicy lub niewielkich rozmiarów organizacje, i które umożliwia finansowanie działań przekrojowych integrujących różne dziedziny, takie jak zatrudnienie, mobilność, integracja społeczna oraz działania kulturowe;
21. z zadowoleniem przyjmuje większą rolę EBI w opracowywaniu programów finansowania przeznaczonych dla studentów oraz we wspieraniu samozatrudnienia młodzieży; uważa, że EBI powinien odgrywać jeszcze większą rolę, inwestując w sposób selektywny w sektory o znacznej wartości dodanej w państwach członkowskich, a zwłaszcza w przedsiębiorstwa, które dokładają największych starań o zatrudnianie młodych ludzi i zapewnianie im wysokiej jakości szkoleń;
22. zwraca uwagę, że młodych ludzi o mniejszych szansach życiowych, a w szczególności grupę osób niepracujących i nieuczących się („NEET”), należy objąć wsparciem, a nawet mentoringiem, w odniesieniu do indywidualnych potrzeb, skupiając się na poprawie ich integracji na rynku pracy i dostępu do wysokiej jakości miejsc pracy; uważa, że bezpłatne szkolenia finansowane ze środków publicznych oraz znormalizowany system pomocy edukacyjnej mogą być skutecznym narzędziem integracji młodych ludzi w szczególnie trudnej sytuacji; podkreśla jednak, że pierwsze wejście na rynek pracy ma podstawowe znaczenie oraz że wszelkie działania integracyjne powinny mieć na celu, jako warunek wstępny, jak najwcześniejszy dostęp do regularnego rynku pracy oraz że powinny im towarzyszyć środki wspierające skupiające się na potrzebach poszczególnych osób; zwraca uwagę na szczególne trudności, jakie napotykają ludzie młodzi, jeżeli chodzi o doświadczenia zagraniczne, z powodu ograniczeń finansowych i językowych, a w niektórych przypadkach z powodu dyskryminacji; jest przekonany, że wsparcie finansowe musi być ukierunkowane na potrzeby osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji;
23. podkreśla znaczenie tworzenia szans zatrudnienia dla młodych niepełnosprawnych przez tworzenie odpowiednich programów szkolenia, a także zachęcania do większej liczby dotacji na zatrudnienie dla tej ważnej grupy młodych ludzi z myślą o ich lepszej integracji i spełnianiu się w społeczeństwie; wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania kampanii informacyjnych na temat możliwości kształcenia i doksztalcania dla młodzieży

niepełnosprawnej, jak projekt „Exchange Ability” w ramach Europejskiego Forum Osób Niepełnosprawnych i sieć Erasmus Student Network;

24. podkreśla, że program prac Eurofound na lata 2009-2012 obejmuje realizację specjalnego projektu „Aktywna integracja młodzieży niepełnosprawnej i z problemami zdrowotnymi”, oraz zwraca uwagę na zasadniczą rolę ośrodków szkoleniowych oferujących szkolenie w zakresie umiejętności socjalnych i zawodowych dla młodzieży niepełnosprawnej oraz pochodzącej z placówek opiekuńczych; wnosi o wspieranie rozwoju i wykorzystywanie tych ośrodków szkoleniowych w zależności od potrzeb;
25. podkreśla potrzebę środków na rzecz pełnego wyjaśnienia na szczeblu krajowym i europejskim zjawiska młodzieży bez pracy, nieuczestniczącej w kształceniu ani w szkoleniach; wzywa Komisję, we współpracy z państwami członkowskimi, do określenia przyczyn marginalizacji młodych ludzi oraz do wydania zaleceń co do sposobów ich integracji, a także zaradzenia problemowi poprzez realizację w ciągu najbliższych dziesięciu lat odnośnych celów dotyczących możliwości zatrudnienia i konkurencyjności europejskiej siły roboczej oraz ograniczenia odsetka osób porzucających naukę;
26. podkreśla, że staże stanowią odpowiednią pomoc w prawidłowym wyborze kariery na wszystkich etapach wyboru zawodu; potwierdza konieczność określenia minimalnych norm odbywania stażów, jak wynagrodzenie i prawa socjalne – w tym ustalenia dotyczące ochrony socjalnej i zabezpieczenia społecznego – w celu poprawy jakości staży i zagwarantowania ich wartości edukacyjnej; ponownie stwierdza, że staże nie mogą zastępować faktycznych miejsc pracy, a ich długość musi być ściśle ograniczona; podkreśla, że pilnie potrzebne są prawnie wiążące europejskie ramy jakości dla staży, obejmujące wszystkie formy edukacji i szkolenia, tak aby uniknąć wykorzystywania stażystów, oraz że Komisja powinna przedstawić plan działania wraz z harmonogramem obejmującym zarzys wdrażania tych ram jakości;
27. wzywa do przedłużenia programów edukacyjnych mających na celu promowanie mobilności po 2013 r. oraz zwraca się do Komisji o zwiększenie finansowania przeznaczonego na te programy, gdy sporządzane będą przyszłe programy ramowe;
28. podkreśla, że młodzi ludzie powinni otrzymać dostęp do kształcenia i szkolenia zawodowego po podjęciu pracy, umożliwiając im gromadzenie wiedzy podczas pracy zawodowej, i że należy wspierać edukację ustawiczną, uczenie się przez całe życie i rozwój zawodowy od momentu podjęcia pierwszej pracy, a także że należy zaapelować do państw członkowskich o stworzenie niezależnych systemów doradztwa w zakresie doksztalcania, aby zagwarantować, że stanie się ono normą;
29. wzywa do ustanowienia jednego wykazu akredytowanych uniwersytetów i specjalizacji, który zapewni uznawanie kwalifikacji w całej UE;
30. zwraca uwagę, że wysoka jakość pierwotnego kształcenia szkolnego i zawodowego we wszystkich branżach i zawodach zwiększa szanse młodych ludzi na rynku pracy i zapewnia przedsiębiorstwom dopływ wykwalifikowanych pracowników; wzywa państwa członkowskie do utworzenia odpowiednich organów nadzoru w celu zapewnienia takiego kształcenia i szkolenia;

31. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę „Twoja pierwsza praca z EURES-em” na rzecz promowania mobilności zawodowej, która powinna być ściśle powiązana z „Europejskim systemem monitorowania wolnych miejsc pracy”, tak aby pracownicy i pracodawcy dysponowali kompleksowym, przejrzystym przeglądem unijnego rynku pracy, a wolne miejsca były możliwie szybko obsadzone przez odpowiednie osoby; zauważa jednak, że nie może to prowadzić do drenażu mózgow w niektórych częściach UE;
32. podkreśla znaczenie promowania przedsiębiorczości i wspierania młodych ludzi w zakładaniu działalności gospodarczej, a także promowania i rozszerzania zasięgu programu Erasmus dla młodych przedsiębiorców; w związku z tym zaleca przeprowadzenie w placówkach oświatowych kampanii informacyjnej UE na temat przedsiębiorczości, kapitału początkowego, opodatkowania nowych przedsiębiorstw i stałego wsparcia szkoleniowego;
33. podkreśla znaczenie pozaformalnego i nieformalnego kształcenia dla rozwoju młodzieży, a także dla wolontariatu; podkreśla, że uzyskane umiejętności nie tylko oferują młodym ludziom szanse wejścia na rynek pracy, ale także umożliwiają im aktywne angażowanie w społeczeństwo oraz podjęcie odpowiedzialności za własne życie, przy jednoczesnym pobudzaniu umiejętności przedsiębiorczych;
34. podkreśla znaczenie angażowania młodzieży nie tylko w rynek pracy i gospodarkę, ale także w kształtowanie przyszłości Europy i kierowanie nią; zwraca się do Komisji, aby sporządziła zieloną księgę na temat zaangażowania młodzieży;
35. wzywa Komisję do utrzymania osobnego programu „Młodzież w działaniu” w przyszłych wieloletnich ramach finansowych;
36. zwraca się do Komisji o zwiększenie i poszerzenie udziału w programach na rzecz mobilności – zwłaszcza skierowanych do młodych ludzi – oraz o lepsze ich nagłośnienie, np. poprzez zastosowanie jednej nazwy na określenie wszystkich programów na rzecz mobilności, przy zachowaniu specyfiki każdego z nich.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.3.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 4 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Csaba Óry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sven Giegold, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Diana Wallis, Janusz Wojciechowski